

Tribunal Superior de Justícia
Sala Administrativa

TSJA.- 0000080/2018
ORIGEN.- 1000117/2016 - 00
NIG:
5300545320160000205

SENTÈNCIA 45-2019

PARTS:

Apel·lant: L. SL

Representant: Sra. ECC

Advocat: Sr. SCP

Apel·lat: l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries

Representant: Sr. CPS

Advocat: BDA

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET

M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, el dotze d'abril de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000117/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La representació de l'entitat L. SL va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució del Consell d'administració de l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (en endavant AREB) de data 10 d'octubre de 2016, per la qual s'adopta, entre d'altres, l'acord de transmissió seqüencial de diferents actius i passius de la X SAU (en endavant X) a l'entitat Y SAU, publicada al BOPA de data 13 d'octubre de 2016.

La sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de 6 de febrer de 2018 ha desestimat la demanda, en considerar que la societat agent no pretenia en aquest litigi que es declarés la seva condició de client transferible a l'entitat Y; que l'actuació de l'AREB es basava substancialment en els articles 51 i 52 de la Llei 8/2015, de 2 d'abril; i que no existia desviació de poder ni cap tracte discriminatori entre els clients que han estat declarats transferibles i els que no.

2.- Disconforme amb aquesta resolució, la societat agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) El procés de qualificació de clients per al traspàs a l'entitat Y és opac i arbitrari, quan hauria de ser fruit d'una metodologia transparent i motivada envers l'interessat.

b) L'AREB està actuant amb desviació de poder, ja que utilitza les prerrogatives que la llei li atribueix per retenir els actius dels seus clients.

3.- La representació de l'AREB ha interposat igualment recurs d'apel·lació contra la sentència de la Batllia, que es basa en les següents argumentacions:

a) L'apel·lant va complir totes les comunicacions establertes tant a la resolució impugnada com a la Llei 8/2015, de 2 d'abril.

b) La sentència pretén limitar els seus efectes a les pretensions formulades per l'agent, quan hagués hagut de posar en coneixement de les parts la possible existència de defectes en l'acte administratiu, si considerava que existien, d'acord amb les previsions de l'article 29 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.

4.- Es va donar trasllat de cadascun dels recursos a la respectiva contrapart, que els van contestar en el sentit que resulta de les actuacions.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Per comprendre millor l'objecte i abast de la Resolució impugnada, cal fer un breu anàlisi del procés de resolució de X.

En aquest sentit, cal tenir en compte que una de les raons del bloqueig nacional i internacional de l'operativa de X va ser la incertesa sobre la licitud de l'origen de les posicions de certs clients de l'esmentada entitat, la qual cosa va determinar la necessitat de dur a terme un procés de revisió exhaustiva de cadascun dels clients. Per a això, les autoritats andorranes van contractar PwC perquè s'encarregués de realitzar aquest procediment, anomenat Customer Remediation Process (o "Procés de Revisió") com a part intrínseca i imperiosa del procés de resolució de X, és a dir, l'exigència ineludible d'identificar i separar l'operativa dels clients en funció del seu nivell de compliment del marc legal de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Finançament del Terrorisme (en endavant, PBCFT).

L'objectiu final d'aquest Procés de Revisió consistia en el fet que l'AREB disposés de les eines necessàries per decidir els clients (i, per tant, les posicions dels seus comptes) traspassables i no traspassables a Y sobre la base de les conclusions que PwC establís en relació al total de clients respecte del compliment amb la normativa de PBCFT, tant materialment com formalment (el anomenats clients traspassables), i els que no.

Mitjançant la resolució impugnada, es va produir una sèrie de traspassos d'actius i passius a Y. Aquests actius i passius a traspassar vingueren determinats per aquells clients que, dins de l'esmentat continu Procés de Revisió, es consideraren com a traspassables en el període de temps comprès fins a la resolució de 10 d'octubre de 2016, data de referència d'aquest traspàs.

D'aquesta manera, en virtut de la resolució impugnada, s'adoptaren, de conformitat amb allò establert a la Llei 8/2015 del 2 d'abril, de mesures urgents

per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries (en endavant LREB), els acords de (i) transferència d'actius i passius de Nous Clients Traspassables i (ii) Liquidació de posicions dels Clients No Traspassables.

La resolució recorreguda estableix que la X ha de notificar als seus clients el resultat de l'actualització de l'anàlisi dels seus comptes respectius i, per tant, la seva condició de Nou Client Traspassable o si, contràriament, manté la seva categorització de Client no Traspassable a Y, i que aquestes comunicacions han de fer-se mitjançant publicació, i també mitjançant una comunicació individualitzada comunicant el resultat de l'anàlisi dels seus comptes.

Tercer.- Des d'aquesta perspectiva general, els articles 50 i següents de la Llei 8/2015 preveuen les facultats extraordinàries de què disposa l'AREB en el marc d'un procés de resolució d'una entitat bancària, que no és necessari reproduir aquí, entre les quals s'inclou la segregació d'actius i passius i la qualificació de les posicions de cadascun dels clients, als efectes del procés de transferència a l'entitat pont.

En conseqüència, s'han de desestimar les genèriques afirmacions de la recurrent, que parlen de l'arbitrarietat del procés de qualificació de clients, ja que la resolució impugnada, com les que la van precedir, s'adopten d'acord amb les facultats extraordinàries que la llei atribueix a l'AREB i d'acord amb el procediment prevista per aquella.

De la mateixa manera, no es poden compartir les al·legacions relatives a l'existència d'una desviació de poder. No existeix cap indicatiu que pugui justificar que la finalitat pretesa per la demandada sigui la de retenir els fons dels seus clients, sinó que les actuacions van encaminades a materialitzar el procés de transferència de les posicions a l'entitat pont.

En conseqüència, s'ha de desestimar el recurs d'apel·lació que formula la part agent.

Quart.- Pel que fa al recurs interposat per l'AREB, procedeix reproduir les mateixes consideracions que ja van donar lloc a la sentència d'aquesta Sala núm. 98-2018, de 19 d'octubre. Com es va dir en aquella ocasió:

“En primer lloc, que l'article 56 de la Llei de la jurisdicció administrativa només atribueix legitimació per apel·lar a qui es consideri perjudicat per la sentència, és a dir, pel fallo de la sentència i que en concordança amb això, i com recorda l'Administració apel·lada, aquesta Sala ha indicat (sentència 03-2006, de 24 de gener de 2006, citant la 2001-28, de 29 de maig de 2001) que “els recursos jurisdiccionals es dirigeixen contra els fallos de les sentències, no contra els arguments”. Per tant, qui en la primera instància jurisdiccional ha obtingut un fallo favorable al nucli de les seves pretensions no pot apel·lar la

sentència amb la pretensió de que aquesta es confirmi però amb raonaments nous que no va incorporar la resolució dictada en la primera instància.

Com és lògic, s'ha de seguir en aquest cas el mateix criteri que en la resolució esmentada. Aplicant el criteri del perjudici o gravamen, només es poden apel·lar les sentències que siguin desfavorables a la part que les recorre, i aquest perjudici ha de ser determinat en funció de la part dispositiva de la sentència.

En aquest cas, la sentència apel·lada ha desestimat íntegrament la demanda formulada per la part agent i ha declarat que la resolució impugnada és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa. En conseqüència, els seus pronunciaments són plenament favorables a la posició de l'AREB i no poden ser impugnats per la part a la qual beneficien.

D'altra banda, la menció al fet que la confirmació de l'acte administratiu impugnat es fa "en relació als posicionaments plantejats en la present demanda" és plenament ajustada al principi de congruència, ja que els pronunciaments de la sentència donen resposta a les pretensions formulades per les parts, segons l'article 29 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal. Tanmateix, això no s'oposa a la possibilitat de que el Tribunal introdueixi altres arguments o motius d'estimació o desestimació de la demanda, segons el propi precepte, facultat que respon als interessos públics que es posen en qüestió en un procés administratiu".

Per tot això, s'ha de desestimar també el recurs d'apel·lació interposat per l'AREB, sense necessitat de majors raonaments.

Cinquè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar els recursos d'apel·lació que interposen l'entitat L. SL i l'AREB contra la sentència dictada el 6 de febrer de 2018 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.